

Rotary Club of Dondaicha

RI District 3060

CLUB NO.-015169

Rtn. Prashant Jani
District Governor

Rtn. Ritesh Kawad
President

Rtn. Dr. Chetan Bachchhav
Vice President

Rtn. Er. Gulam Shaikh
Secretary

सुगंध -२२

संपादक - रो. अनिश शाह

मिटिंग - शुक्रवार दिनांक १० जुलै

वेळ - रात्री ९:३० वाजता रोटरी क्लब ऑफ दोंडाईचा तर्फे

ठिकाण - रोटरी भवन दोंडाईचा

विषय : 1) आलेला पत्र व्यवहार

- 2) पदग्रहण समारंभा बाबत नियोजन व चर्चा - डॉ चेतन बच्छाव ,श्रीकांत इंदाणी,व ईतर सभासद
- 3) नवीन मॅंबर ची नावे देणे बाबत - हिमांशु शहा
- 4) व्होकेशनल अवार्ड बाबत नावे सुचवणे
- ५) कोरोना बाबत जनजागृती करण्यासाठी प्रोजेक्ट करणे बाबत
- ६) Tree Plantation साठी नियोजन करणे बाबत

मागील मीटिंग चा वृतांत : 1) मागील वर्षाचे AG रो.निलेश तंवर व सर्व सभासदांच्या उपस्थितीत Club Assembly पार पडली. 2) नवीन मेम्बर्सचे नावे सुचविणे. 3) सभासदांनी नवीन रोटरी वर्षाकरिता मार्गदर्शन व सूचना केल्या. ४) अध्यक्ष रितेश कवाड यांनी vision २०२०-२१ सभासदांना सांगितले. IPP संजय निकम यांनी मनोगत व्यक्त केले.

ऑनलाइन शिक्षणाचा गोंधळ

नमस्कार रोटरी मित्रांनो

आपल्या आयुष्यात नेहमी नव नवीन गोष्टी किंवा नवीन आविष्कार होत राहतात. जस आपण म्हणतो प्रत्येक नाण्याच्या दोन बाजू असतात एक चांगली आणि एक वाईट तसे समाजात दोन मतप्रवाह असतात. मला अजुनही आठवते आम्ही नववी-दहावी मध्ये असताना एक निबंध हमखास येत असे विज्ञान शाप की वरदान,जस-जसा वेळ बदलू लागला तसं शाप की वरदान कायम राहिल फक्त नवीन आविष्कार बदलत राहिले उदाहरणार्थ टीव्ही, कॉम्प्युटर, मोबाईल. इंटरनेट. या सगळ्यांच्या बदल नेहमी काही विरोध करणारे लोक राहिलेत, विरोधासाठी लोकांची कारण वेगवेगळे असायची. त्यावेळी काही अंधश्रद्धाळू लोक विज्ञानाला मानायला तयार नव्हते नंतर पुढे टेलिव्हिजन आला तेव्हा काही लोक म्हणायचे या टीव्ही मुळे घरातल्या लोकांमध्ये दुरावा निर्माण झाला जो तो आपल्या रूम मध्ये TV बघत बसतो, त्यानंतर आले कम्प्युटर त्याबद्दल लोक म्हणू लागले कॉम्प्युटर आपला शत्रू आहे यामुळे लोकांचे रोजगार जातील, कारण चार लोकांचं काम एकटा कम्प्युटर करून टाकतो नंतर आला मोबाईल आणि मोबाईल ने तर सगळ्यांना वेड करून टाकल.एकाच खोलीत बसलेले चार लोक आपआपल्या mobile मध्ये व्यस्त असतात.

इंटरनेट मध्ये गुगल आलं आणि एक वेगळीच क्रांती झाली प्रत्येक प्रश्नाचे उत्तर एका क्लिकवर मिळायला लागलं तेव्हा आमचे काही शिक्षक मित्र बोलायला लागले नेहमी गुगलचा वापर करणार तर आपल्या डोक्याचा वापर केव्हा करणार? परंतु जेव्हा त्या शिक्षकांनासुद्धा काही अडचण येते तर ते सुद्धा गुगलचा वापर करतात लिहिण्याचे तात्पर्य एवढेच की या सर्व गोष्टींचा गैरवापर किंवा अतिवापर केला नाही तर हे सर्व अविष्कार आपल्यासाठी वरदानच ठरले आहेत. आपल्या आयुष्यात आपण ह्या सगळ्या गोष्टींचा उपभोग घेत आहोत. हिंदी मध्ये एक म्हण आहे शादी का लड्डू जो खाये वो पचताये ,जो ना खाये वो भी पचताये. आपल्या सगळ्यांना माहिती आहे कि लग्न झाल्यावर आपले काय..... तरी आपण सर्वजण लग्न करतोच. लोकांना सुद्धा या सर्व गोष्टींच्या दुष्परिणामांची कल्पना आहे परंतु लोकांना या सर्व गोष्टींचा उपभोग घ्यायचा आहे याचा अर्थ असा की कुछ तो लोग कहेंगे लोगों का काम है कहना.. जर आपण वेळोवेळी या गोष्टींना विरोध केला असता तर नवीन अविष्कार झालेच नसते विज्ञानाची व तंत्रज्ञानाची प्रगती झालीच नसती. सध्या असाच एक नवीन मुद्दा चर्चेचा आणि वादाचा बनलेला आहे आणि तो मुद्दा आहे ऑनलाइन शिक्षणाचा.

एका न दिसणार्यास विषाणूने पसरविलेल्याया महामारीमुळे जगामध्ये अनेक क्षेत्रांमध्ये मोठे बदल घडून येत आहेत. यामध्ये सर्वात जास्त फटका शिक्षण क्षेत्राला व शालेय विद्यार्थ्यांना बसू लागला आहे. जून संपला तरी शाळांचे वर्ग नियमित व पूर्वीसारखे सुरु होण्याची शक्यता नाही.शालेय विभाग व राज्य सरकारने online वर्ग शुरु करण्याची परवानगी दिली आहे. ऑनलाईन शिक्षणपद्धती विषयी जगातील शिक्षणतज्ज्ञ व मानसोपचारतज्ज्ञ विविध मते मांडत आहेत. आपल्या देशातही दिनांक 25 मार्चपासून लोकडाउन सुरु आहे. त्यामुळे शाळा, महाविद्यालये सक्तीने बंद आहेत. या काळामध्ये ऑनलाईन शिक्षण, वेबिनार, झूम मिटिंग आदी यांना महत्त्व प्राप्त झाले आहे.

वास्तविक, जेव्हा या लोकडाउन कालावधीमध्ये ऑनलाईन अध्यापन शिक्षकांनी करावे असे अचानक सांगण्यात आले तेव्हा शिक्षक व विद्यार्थी दोघांमध्ये संभ्रमावस्था निर्माण झाली आहे. कारण, आपली शिक्षणपद्धती ही पूर्णपणे फेस-टू-फेस अशी आहे. गेली चार ते पाच दशके शैक्षणिक तंत्रज्ञानाचा वापर हा अध्यापनासाठी शिक्षक व विद्यार्थी समोरासमोर असताना केला जात आहे. पूर्णपणे विद्यार्थी समोर नसताना अभासी वर्गामध्ये अध्यापन करणे म्हणजेच ऑनलाईन वर्ग घेणे हे शिक्षकांना एक आव्हानच आहे. अध्यापन ही द्विमार्गी चालणारी एक जिवंत अशी शैक्षणिक प्रक्रिया आहे, असेच शिक्षकांच्या व विद्यार्थ्यांच्या मनामध्ये रूजलेले आहे.याचा प्रत्यक्ष अनुभव मी रोज माझ्या घरात अनुभवतो आहे. वैशाली एका शिक्षिकेच्या भूमिकेत आणि स्मित एका विद्यार्थ्यांच्या भूमिकेत. वैशाली जेव्हा online एखाद lecture घेते किंवा एखाद्या टोपिकच्या notes ग्रुपवर send करते तेव्हा त्यात समाधान नसते कारण जेव्हा ती विद्यार्थ्यांना वर्गात शिकवतो तेव्हा त्या विद्यार्थ्यांच्या चेहऱ्यावरील हाव-भाव पाहून लगेच समजते कि शिकवलेले त्यांच्या लक्षात आले कि नाही पण online शिक्षणात तो वाव नाही. स्मित तर खूप कमीवेळा स्वताहून online क्लास attend करतो, बाकी तर आईच्या धाकाने त्याला रोज क्लास करावाच लागतो.

शेवटी शाळेत जाऊन मित्रांसोबत धमाल मस्ती करत शिक्षण घेण्यात जो माझा आहे तो online शिक्षणात कुठे?

ग्रामीण भागात अज्ञान, स्मार्टफोन, इंटरनेट तसेच वीज अशा साधनांचा अभाव आहे. गोरगरीब पालकांना महागडा स्मार्टफोन किंवा लॅपटॉप तसेच दरमहा महागडा इंटरनेट पॅक विकत घेणे शक्य नाही. आधीच कोरोनामुळे कामधंदा ठप्प आहे. हातावर पोट असलेल्या कुटुंबांना दोनवेळच्या जेवणाची चिंता आहे. अशा परिस्थितीत स्मार्टफोन, इंटरनेटसाठी पैसे आणायचे कुठून? हा मोठा प्रश्न ग्रामीण भागातील गरीब पालकांसमोर आहे. त्यामुळे सरकारने कोरोना नियंत्रित झाल्यावर शाळा सुरु कराव्यात, तोपर्यंत विद्यार्थी घरी राहिले तरी चालतील, अशी भूमिका ग्रामीण भागातील पालकांची आहे. ऑनलाईन शिक्षण द्यायचेच असेल, तर सरकारने स्मार्टफोन, लॅपटॉप आणि इंटरनेट यासाठी लागणाऱ्या आर्थिक खर्चाचा भार उचलावा. सरकारने ही साधने उपलब्ध करून दिली, तरी ती हाताळावी कशी, हा प्रश्नही अनुत्तरीतच आहे. आजही ग्रामीण भागातील अनेक गावांमध्ये विजेचा प्रश्न आहे. चक्रीवादळाने गायब झालेली वीज अद्याप कोकणातील कित्येक गावात पोहोचलेलीच नाही. जिल्हा परिषदेच्या शाळांची अवस्था बिकट आहे. या शाळांमध्ये डिजिटल साहित्य तर सोडाच, पण शाळेची स्वतंत्र इमारत, विद्यार्थ्यांना बसण्यासाठी बेंच अशा सुविधा नाहीत. त्यात ऑनलाईन पद्धतीने शिक्षण देणे म्हणजे, अतिशयोक्ती ठरेल.

या सर्व परीस्थितीवर उपाय म्हणून कोल्हापूर जिल्ह्यातील शाहूवाडी तालुक्यातील अणुसकुरा केंद्र शाळेतील शिक्षक दशरथ आयरे, प्रकाश गताडे व इतर शिक्षकांनी एक नवा आदर्श घालून दिला आहे. प्रत्येक विद्यार्थ्याला शिक्षणाचा हक्क प्राप्त व्हावा यासाठी धडपडणारे हे हाडाचे शिक्षक आहेत, हे शिक्षक ज्या शाळांमध्ये शिकवतात, त्या ठिकाणी पोहोचण्यासाठी साधा रस्ताही नाही. तिथे इंटरनेट आणि संगणक, मोबाईल तर दूरची गोष्ट! त्यामुळे कसली ऑनलाईन शाळा? मुलांच्या पालकांना इंटरनेट म्हणजे काय, हे सांगावे लागते. तिथे ऑनलाईन शाळेचा प्रश्नच येत नाही. मात्र, प्रकाश गताडे या शिक्षकाने एक नाविन्यपूर्ण असा उपाय शोधून काढला. इंटरनेट सुविधा उपलब्ध नाही, अशा गावात जाऊन शिक्षक त्या गावातील चौकात किंवा प्रत्येक गल्लीतील एखाद्याच्या घराच्या दारात 'फिजिकल डिस्टन्सिंग' पाळून मुलांचा अभ्यास घेत आहेत. त्यामुळे मुलांना शाळेत न येता त्यांच्या घराच्या दारातच शिक्षण घेता येऊ लागले आहे. या उपक्रमात मुलांकडे अभ्यासाच्या दोन वह्या दिल्या जातात. एक वही विद्यार्थी दिलेला अभ्यास पूर्ण करून शिक्षकांकडे देतात आणि दुसऱ्या वहीत नवा अभ्यास लिहून घरी घेऊन जातात. शिक्षक वह्या जमा करून घेतात आणि दुसऱ्या दिवशी अभ्यास तपासून ती वही मुलांकडे दिली जाते. या पद्धतीने ऑनलाईन शिक्षणापासून दूर असलेली अणुसकुरा, वाकीचा धनगर वाडा, मोसम, मुसलमान वाडी या चार गावातील मुले शिक्षणाचा आनंद अनोख्या पद्धतीने घेत आहेत. या अनोख्या प्रयोगामुळे मागील ३ महिने पुस्तकांपासून दूर असलेले विद्यार्थी खूश आहेत आणि पालकही समाधानी आहेत. या दोन्ही शिक्षकांनी संकटावर मात करून नवा रस्ता शोधला आहे, पण शिक्षणाची नाळ तोडलेली नाही. त्यांची ही सकारात्मकता सर्वच विद्यार्थी आणि पालकांमध्ये रुजवण्याची आवश्यकता आहे.

ग्रामीण भागासह नगरपालिका आणि महापालिकेच्या शाळांची परिस्थिती देखील यापेक्षा वेगळी नाही. त्यामुळे शहरी व निमशहरी भागातील खासगी शाळा सोडल्या, तर सरकारी शाळांमध्ये ऑनलाईन शिक्षण प्रणाली राबवणे जवळपास अशक्य आहे. आपण रोटरीकडून भरपूर शाळांना E-Learning software, प्रोजेक्टर, LCD TV दिले आहेत. त्यामाध्यमातून आपण पन्नास पोराना एका वर्गात बसवून digital education देऊ शकतो पण पन्नास मुलांना वेगवेगळे mobile किंवा laptop देणे कठीण आहे आणि दिलेही तरी त्याचा कितपत वापर होईल यात शंकाच आहे.

सुदैवाने भविष्यामध्ये अशा प्रकारची टाळेबंदी लागू नये, पण निसर्ग हा आपला सर्वात मोठा गुरू आहे व तो केव्हा आपल्याला काय शिकवेल हे सांगता येत नाही. शिक्षणाबद्दल लिहतांना पुन्हा ते शाळेचे दिवस आठवले

शायद फिर वो तकदीर मिल जाये जिंदगी के वो हसीन पाल मिल जाये
चल फिर से बेटे वो क्लास कि लास्ट बेंच पर शायद फिर से वो पुराने दोस्त मिल जाये

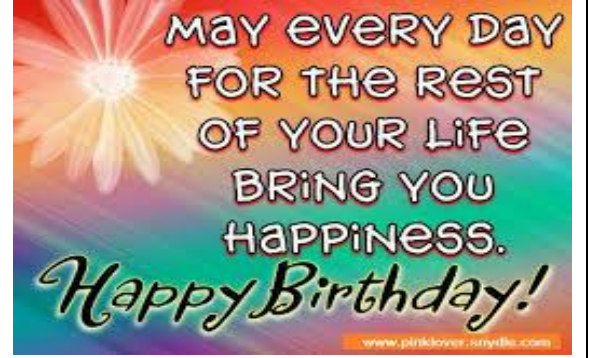

१ जुलै रोजी रक्तदान शिबीर अतिशय उत्साहात पार पडला त्याबद्दल प्रो.चेअर हर्शीद पटेल यांचे खूप खूप अभिनंदन

वाढदिवसाच्या हार्दिक शुभेच्छा

आपल्या क्लबचे सचिव, कमी बोलून जास्त काम करणारे, energetic रो. गुलामभाई (१४ जुलै) यांना रोटरी परिवाराकडून वाढदिवसाच्या हार्दिक शुभेच्छा.

CLUB ASSEMBLY

TREE PLANTATION

